

הווידויהאישי חסר-התקדים של שחקנית

כאשר עלה המסך, במוצאי-שבת, בבכורת, "שולחנות נפרדים" ב"הבימה", לא ידעו הצופים, שמחאו כף למשרתת הקטנה שבהצגה, כי טרגדיה אמיתית, לא תיאטרונית, מסתתרת מאחרי הופעתה הרעננה. השחקנית הצעירה והזהרת, גאולה נוני, הופיעה אך בקושי להצגה, אחרי שבועיים של חופשת-מחלה, לה זכתה באופן יוצא מגדר הרגיל מהנהלת "הבימה", ערב הבכורה.

היתה סיבה טובה מאוד לחופשת-החירום של גאולה נוני. בלעדיה לא היתה יכולה להופיע כלל. כי שבועות אחדים לפני הבכורה לקתה בהתמוטטות-עצבים, כרעה כימעט תחת מעמסת גורלה האישי.

זהו אחד הסודות הכמוסים ביותר של חייהם-המבוהאים הישראליים: במשך עשר שנים שיחקה הגיבורה המעונה, גאולה נוני, את תפקיד האשה הצעירה, המאושרת, המסורה והעלזיה.

גם לאחר שנפרדה מבעלה השני, האמרנן יוסף ("יוסקה") זינגר, לא הורידה גאולה את המסיכה. היא בילתה עם השחקן רפי נתן ("העולם הזה" 1585), ולאחרונה הסתובבה בארץ והפגינה התנהגות מוזרה ביותר.

בתל-אביב רצה יחפה, בימי-חורף קשים, על שפת-הים, שרה וצעקה לידידיה. בירושלים המזרחית, בעת שהותה במלון "אינטרקונטיננטל", פרצה פתאום בשירה זעקנית, באמצע ארוחת-הצהריים.

ובמלון "נאות מידבר", בבאר-שבע, הפליטה שוב ושוב, בפני כל מי שרק רצה לשמוע: "אני מאושרת! אני מאושרת עם הגבר החדש שלי, מוטקה!"

אשר זה לא היה אלא מן השפה אל החוץ. בקדחתנות, כשמבט מוזר בעיניה, ניסתה גאולה נוני לשוות לעצמה דמות של אשה שמצאה את יעודה — או אפילו את חייה. אבל בחדר-החדרים היתה הכוכבת היפהפיה תחת הלם ממש. היא נשארה תחת פיקוח רפואי, בלעה כדורי-הרגעה, נצטוותה לא להתרגש יתר על המידה — בייחוד ערב הפרמיירה.

וכך נאלצה הנהלת התיאטרון הלאומי לשחרר אותה לזמן-מה — בדיוק בתקופה הבערת ביותר של החזרות.

אבל ההלם הגדול ביותר לא היה בימתי. הוא היה פרטי. אינטימי. והוא הביא לגיבוש החלטה אצל הכוכבת:

גאולה נוני שוב אינה רוצה לשתוק. שוב אינה מסוגלת לשאת בדממה את חייה הקשים של צעירה מבית תימני, שהגיעה אל פיסגת עולם הבידור — אך עדיין מתלבטת בעתידה האישי.

מה הדבר שעירער כל-כך את חייה של אחת הדמויות המרכזיות והאהודות של הבמה הישראלית?

על כך נותנת תשובה מלאה וגלוית-לב, ללא תקדים, השחקנית גאולה נוני בעצמה. זהו סיפור-חייה כפי שנמסר עליה, לרחל המרחלת, בראיון מיוחד:

מהדיווע זהה נקרה לי

כל זה פגע בי מאוד. אבל הקש ששבר את גב הגמל היה כשליילה אחד שאלתי את סמי: "אם היית צריך לבחור ביני לבין יורם — במי היית בוחר?"

הוא ענה לי בלי היסוס: "הייתי בוחר ביורם!"

חודש לא דיברתי עם סמי. וזה היה הסוף. חזרתי ארצה, כשאני מרגישה שנפגמתי. שניפגעתי כאשר גבר לקח אותה וזרק אותה בצורה מטופשת.

★ ★ ★

הגבר השקט בחיי

בת 20 חזרתי לארץ. מאוכזבת, כשאני מתחילה לגלות את הצדדים המכוערים שבחיים.

מבלי שיהיה לי עדיין הכוח שבא מהנסיון, ושבעזרתו יכולה אשה להתגבר על צרותיה. ואז חזרתי ליוסקה. יוסקה זינגר שהיה, הינו ויהיה תמיד היידי היחידי שיש לי.

זה לא מפריע לי לאהוב גברים אחרים. או להינשא לאחר, או אפילו ללדת לאחר ילדים. הוא עדיין הגבר הדומיננטי שבחיי.

מבלי לראות אותי, יש לו השפעה חזקה מאוד עלי.

עברתי לגור עם יוסקה. הוא היה היחידי שהיה מסוגל לעודד אותי. או גם התחלתי להתקדם מבחינה מיקצועית, קיבלתי תפקיד באירמה לה דוס, והתפרסמתי.

חצי שנה יצאנו, יוסקה ואני. ואז נישאנו.

★ ★ ★

כדי טבעת נישואין

לתתונה היתה אכזבה אינטימית בשבילי. התחתנתי, כמו בפעם הראשונה, ברבנות. זה היה יום רגיל. הטקס נערך בשעה עשר בבוקר.

נוכחו בו מניין אנשים, בדיוק, אף אחותי

בכל זאת התחתנו מייד בחוזרו. ואז התחילו הצרות.

יורם הראל, האמרנן של סמי, לא זו מאיתנו. הייתי צריכה לבשל לשניהם. אף פעם לא יכולתי להישאר עם סמי לבד. גרנו ביחד, שלושתנו. יצאנו אז לטיבוב

מאת גאולה נוני

מול ביתי. הורי, עולים מתימן, הם מסורתיים מאד.

בסוף, שיכנעתי את הורי, והם נתנו לי להופיע בהצגות. כעבור זמן-מה הגעתי לתיאטרון סמבטיון.

יוסקה היה המנהל שלו.

הוא הפך גם למנהל האישי שלי. ואחר-כך, מייד, לגבר הראשון שלי.

כשנודע הדבר לאמי, היא שאלה אותי אם אני מוכנה להינשא לו. סירבתי.

או רצה אמא אליו, ושאלה גם את יוסקה זינגר. הוא הופתע מאיך, שאל אותה: האם היא בכלל רוצה להתחתן איתי?"

אמי חזרה הביתה גידימת לגמרי. "כזאת בת חינוכית!" אמרה. "חשבת שנתתי חינוך אחר לשמונה ילדי!"

★ ★ ★

הוא שדה ירדים

יוסקה ואני היינו חברים ארבעה חודשיים. אחר-כך ניפרדנו. מייד לאחר מכן, באותה תקופה, ממש, הכרתי את הי סאנטומיטאי סמי מולכו, שהיה מבוגר ממני בכמה שנים טובות. הוא התאהב בי מייד. אני לא. כי גבר שמתחיל מייד בידורים, מאבד אצלי את כל הקרדיט.

סמי רצה שנחתן. אני רציתי לשרת בצה"ל. לכן הצעתי לו שיסע לחו"ל, וכשי יחזור — נתחתן. חשבתי שזה יקח רק שלושה חודשים, אבל הוא חזר רק כעבור שנה.

מונוגאמית היא גאולה נוני, לי דבוייה: "אני חיייה כדי להנות את הגבר שלי." כאן, עם סמי מולכו.